

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, declarat de inculpatul

*Andronachi Iurie Xxxxx, născut la
xx xxxxxxxx xxxx, originar și locuitor al mun. Xxxxxxxx,
str. X. Xxxxxxx x/x, ap.xx, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 03.08.2017 – 06.11.2017,
instanța de apel: 29.11.2017 – 16.01.2018,
instanța de recurs: 01.03.2018 – 18.04.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 06 noiembrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Andronachi Iurie a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că în circumstanțe de timp și loc nestabilite de organul de urmărire penală, inculpatul Andronachi Iurie, în scopul consumului personal de substanțe narcotice, a intrat în posesia substanței stupefiante hașiș, pe care a păstrat-o ilegal în automobilul ce-i aparține, de model „Chrysler Voyager”, număr de înregistrare XXX xxx, parcat pe str. X. Xxxxxxxx nr. x/x, mun. Chișinău, până la 25.04.2017, când în rezultatul percheziției a fost depistată și ridicată o folie în care, conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2623 din 20.05.2017, se afla

hașiș cu masă totală de 0,756 gr., care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante și care, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cu modificările aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 43 din 26.01.2009, constituie cantități mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina și faptele indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, declarând că atunci când a fost efectuată percheziție la domiciliul său și în automobil, a fost depistată folia de staniol în care era hașiș. A păstrat substanța respectivă, deoarece dorea să o consume. Anterior a fost sancționat de mai multe ori pentru păstrarea substanțelor narcotice.

Deoarece aceste probe i-au confirmat integral vinovăția, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 16, 61, 75-77 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 ore, sau închisoare de până la 1 an, că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind astfel de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă cu închisoare, că s-a constatat circumstanța atenuantă – căința sinceră, circumstanțe agravante nefiind stabilite, că inculpatul anterior a mai fost sancționat pentru infracțiuni similare, și anume: prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, din 07.09.2011 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale și prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 17.05.2016 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, însă inculpatul, cu toate că a executat pedepsele aplicate, a evitat să facă concluziile de rigoare, neconștientizând pericolul faptelor sale, continuând să dea dovadă de o conduită contrară normelor de drept, concluzionând că aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, va fi una echitabilă și justificată și care își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Însă, având în vedere că inculpatul nu are antecedente penale, are familie, este căsătorit, vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral, instanța a conchis că scopul pedepsei penale în privința inculpatului va fi atins și prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, cu suspendarea condiționată a executării ei, pe un termen de probațiune de 1 an.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, of. Ciocana, Denis Poiată, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă de 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat, că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, neluând în considerație că

acesta anterior a fost judecat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, comiterea infracțiunilor devenind pentru el o deprindere și o modalitate de conviețuire în societate.

Instanța de fond, nejustificat a conchis că reeducarea și corectarea inculpatului e posibilă prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, această pedeapsă fiind disproporționată în raport cu fapta săvârșită, instanța neținând cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise și de atitudinea inculpatului după comiterea infracțiunii, de personalitatea acestuia, nestabilind o pedeapsă care ar duce la corectarea inculpatului.

Or, actele comise de către inculpat îndreptate împotriva valorilor sociale privind circulația legală a substanțelor narcotice, atrag pedepsirea corespunzătoare. Mai mult, atitudinea lui cât și modul de comitere a faptei, nu pot fi omise, ele fiind corect evaluate de către instanță.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, apelul a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Andronachi Iurie, condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul reținerii.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond, la numirea pedepsei inculpatului, a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, fiind una ușoară și de personalitatea infractorului, că s-au stabilit circumstanțele atenuate - recunoașterea vinei, căința sinceră și solicitarea examinării cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale, conform art.364¹ Cod de procedură penală.

Însă, nu a ținut cont în deplină măsură că inculpatul anterior a mai fost în conflict cu legea, fiind atras la răspundere penală de 12 ori, dintre care de 4 ori pentru fapte similare, că acesta nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe calea infracționalității, a comis fapte prevăzute de legea penală. Deci, o altă pedeapsă decât cea privativă de libertate reală nu-și va atinge scopul.

Or, potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată, pedepsele penale anterioare stabilite inculpatului, nu și-au atins scopul de readucere a lui pe calea corectării și corijării.

Astfel, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, personalitatea lui, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, că antecedentele penale sunt stinse, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 6 luni.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat, că instanța de apel, fără a motiva necesitatea aplicării unei pedepse reale, a decis izolarea lui de societate, familie, de cei 2 copii și mama care are o vârstă înaintată, toți aflându-se la întreținerea sa.

Pedepșa aplicată de către instanța de apel, este una prea aspră, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră, generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, ceea ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În condițiile în care a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise și regretă cele întâmplate, infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, judecarea cauzei s-a desfășurat în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, este căsătorit, are 2 copii minori la întreținere și mama sa care are o vârstă înaintată, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu are antecedente penale, nu au fost constatate circumstanțe agravante, fiind constatate circumstanțe atenuante, reeducarea și corijarea sa este posibilă fără privare de libertate, prin suspendarea executării pedepsei.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatului, consecințele faptei comise de el și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui

vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Or, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (*pct. 35, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești”*).

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel, just au concluzionat că în cazul condamnării anterioare a inculpatului pentru fapte similare, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de acesta (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul menționat este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Andronachi Iurie Xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco